

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการมีส่วนร่วม

กับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2555

นางเทพวัลย์ ภรณวลัย

การศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการมีส่วนร่วมกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2555” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (สद्य.ท.) ปี 2555 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา สद्य.ท. โดยศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยการสัมภาษณ์สมาชิก สद्य.ท. จำนวน 115 คน ในช่วงเดือนธันวาคม 2555 ประกอบด้วยประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร 77 คน และผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด 38 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 97 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 ของประชากรทั้งหมด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows version 15 สถิติวิเคราะห์ที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต เปอร์เซนต์ไทล์ และไคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth interview) กับสมาชิก สद्य.ท. จำนวน 23 คน

ผลการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ สรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของสมาชิก สद्य.ท. โดยสรุปในภาพรวม ส่วนมากเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุที่เป็นกลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษามากกว่าเป็นกลุ่มเด็ก ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ และอาศัยอยู่กับบิดามารดาซึ่งส่วนใหญ่มีสถานภาพอยู่ด้วยกัน และประกอบอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ ครอบครัวยังมีรายได้เพียงพอ ตัวเด็กและเยาวชนมีรายรับเพียงพอสำหรับการใช้จ่าย ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าสมาชิก สद्य.ท. ส่วนใหญ่ครอบครัวมีความมั่นคง มีรายได้เพียงพอ และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน

2. ข้อมูลการมีส่วนร่วมกับ สद्य.ท. พบว่า 3 ใน 4 ทำหน้าที่เป็นสมาชิก สद्य.ท. ที่เหลือทำหน้าที่เป็นคณะบริหาร สद्य.ท. ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ ระหว่าง 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี และประมาณ 3 ใน 4 เข้าร่วมกิจกรรมของ สद्य.ท. ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ บ่อยครั้งถึงทุกครั้ง โดยเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นทางการมากกว่ากิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีสมาชิกไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเลย คิดเป็นร้อยละ 4.10 และ 9.30 ตามลำดับ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีสมาชิกที่ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของ สद्य.ท. ทั้งที่สมาชิก สद्य.ท. เหล่านี้ ล้วนเป็นผู้นำเด็กและเยาวชนระดับประเทศ

ประโยชน์ที่สมาชิก สดย.ท. ได้รับจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิก สดย.ท. 5 อันดับแรกคือ 1) มีจิตอาสามากขึ้น 2) มีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น 3) มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) คิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น และ 5) กล้าแสดงออกมากขึ้น

3. ความรู้เกี่ยวกับสภาเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 พบว่ามีค่าเฉลี่ยความรู้ 11 คะแนน จาก 19 คะแนน และส่วนใหญ่ร้อยละ 91.7 มีความรู้ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ กล่าวคือส่วนใหญ่จะตอบถูกอยู่ระหว่าง 7 – 12 คะแนน สมาชิกที่มาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล เป็นกลุ่มที่มีความรู้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงมากที่สุด ส่วนสมาชิกที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีกลุ่มที่มีความรู้ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มากที่สุด

ประเด็นที่น่าสนใจคือ สมาชิก สดย.ท. ส่วนมาก มีความรู้เกี่ยวกับสภาเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ไม่มากนัก ซึ่งประกอบด้วย เรื่องโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ภารกิจ และความเชื่อมโยงของสภาเด็กและเยาวชนในแต่ละระดับ ทั้งที่สมาชิกเหล่านี้ล้วนเป็นผู้นำเด็กและเยาวชนระดับประเทศ ถูกคาดหวังว่าน่าจะมีความรู้มาก เนื่องจากเป็นประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทุกจังหวัด และผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ในประเด็นนี้อาจทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือการประสานงานระหว่างเครือข่ายของสภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ หรือการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามบทบาท อำนาจหน้าที่ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเท่าที่ควร โดยเฉพาะผู้นำเด็กและเยาวชนที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

4. ด้านความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2555 สมาชิก สดย.ท. ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 81.5 มีความคิดเห็นว่า สดย.ท. มีการปฏิบัติงานตามปกติ และปฏิบัติงานได้มากกว่าปกติ โดยในรายละเอียด พบว่าที่สมาชิกมีความคิดเห็นว่า สดย.ท. ปฏิบัติงานได้ตามปกติ หรือมากกว่าปกตินั้นเป็นเรื่องภายในของ สดย.ท. เช่น การประชุม การประสานงานภายใน แต่กับสังคมภายนอกที่ต้องประสานเชื่อมโยงการดำเนินงาน สมาชิกมีความคิดเห็นว่ายังปฏิบัติได้น้อย ได้แก่ การประสานกับหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ รวมทั้งผู้แทนเด็กและเยาวชนที่เป็นกรรมการใน กดยช.

5. การทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2555 มีดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิก สดย.ท. มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2555 พบว่ามีตัวแปรความเพียงพอของรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือสมาชิก สดย.ท. ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพียงพอ จะมีความคิดเห็นว่า สดย.ท. ได้มีการดำเนินงานเป็นไปตามปกติ หรือปฏิบัติงานได้มากกว่าปกติ ในขณะที่สมาชิก สดย.ท. ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เพียงพอ กลับมีความเห็นว่า สดย.ท. ยังปฏิบัติงานได้ไม่มากเท่าที่ควร

5.2 การมีส่วนร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พบว่ามีตัวแปร 2 ตัว ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1 บทบาทหน้าที่ของสมาชิก สดย.ท. กล่าวคือกลุ่มที่มีบทบาทเป็นคณะบริหาร สดย.ท. มีความคิดเห็นว่าเป็น สดย.ท. ยังปฏิบัติงานได้น้อยถึงไม่ปฏิบัติเลย ในขณะที่กลุ่มที่เป็นสมาชิกกลับมีความคิดเห็นว่าเป็น สดย.ท. มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามปกติอยู่แล้ว

5.2.2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นทางการกับ สดย.ท. พบว่ากลุ่มสมาชิก สดย.ท. ที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นทางการจำนวนบ่อยครั้งหรือทุกครั้ง มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานของ สดย.ท. เป็นไปตามปกติ หรือมากกว่าปกติ ในทางกลับกัน กลุ่มสมาชิก สดย.ท. ที่เข้าร่วมกิจกรรมเพียงบางครั้ง หรือไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเลย มีความคิดเห็นว่าเป็น สดย.ท. มีการปฏิบัติงานได้น้อยถึงไม่ปฏิบัติเลย

5.3 ความรู้เกี่ยวกับสภาเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 พบว่ากลุ่มสมาชิก สดย.ท. ที่มีความรู้ปานกลางก่อนไปทางสูง มีความคิดเห็นว่าเป็น สดย.ท. มีการปฏิบัติงานค่อนข้างน้อย ในขณะที่สมาชิก สดย.ท. ที่มีความรู้ปานกลางก่อนไปทางต่ำ กลับมีความคิดเห็นว่าเป็น สดย.ท. มีการปฏิบัติงานได้มากกว่าปกติ

6. ข้อมูลเกี่ยวกับพี่เลี้ยงของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (สดย.จ.) ปี 2555

เนื่องจากสมาชิก สดย.ท. ประกอบด้วยประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร 77 คน และผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชน 38 คน ในส่วน สดย.จ. กฎหมายกำหนดให้มีที่ปรึกษาคณะบริหาร สดย.จ. ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ไม่เกิน 5 คน การมีที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงในคณะบริหาร สดย.จ. เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยพิจารณาถ่วงดุล ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือการดำเนินงานให้กับ สดย.จ. ผลการศึกษาพบว่าสมาชิก สดย.ท. ในส่วนที่เป็นประธาน สดย.จ. ระบุว่ามีการแต่งตั้งองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนเป็นที่ปรึกษาร้อยละ 80.5 และอีกร้อยละ 19.5 ยังไม่มีการแต่งตั้งดังกล่าว และพบว่าบุคคลที่ประธาน สดย.จ. ไปปรึกษาหารือ ขอคำแนะนำมากที่สุด ได้แก่ พมจ. ร้อยละ 66.7 กศน. มีร้อยละ 62.5 รองลงมาคือผู้แทนองค์กรชุมชนและผู้แทนองค์กรเอกชน มีร้อยละ 42.8 และ ร้อยละ 28.6 ตามลำดับ ดังนั้นหากมีการจัดระบบ หรือการพัฒนาที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน จึงควรเน้นให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ให้คำปรึกษาที่ประธาน สดย.จ. ไปปรึกษามากที่สุด เป็นลำดับต้น ๆ

7. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth interview) เป็นการวิเคราะห์การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สรุปได้ ดังนี้

7.1 ปัจจัยความสำเร็จ จุดแข็ง มุมมองด้านบวกของการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

7.1.1 สมาชิก สดย.ท. มีศักยภาพเนื่องจากเป็นแกนนำเด็กและเยาวชนจากทั่วประเทศ โดยมีลักษณะของความเป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าแสดงออก มีความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม สามารถเป็นตัวแทนเยาวชนได้ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์และที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชน

7.1.2 สดย.ท. เป็นกลไก องค์กรตามกฎหมายที่มีโครงสร้างครอบคลุมตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด และแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีสภาเด็กและเยาวชนตำบลตามนโยบายของกระทรวง มีการออกแบบการบริหารตามโครงสร้าง กฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ชัดเจน สามารถเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนที่มีความเข้มแข็ง

7.1.3 กฎหมายกำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนทุกระดับมีพี่เลี้ยง คือที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่สามารถให้คำแนะนำ อำนาจความสะดวก และประสานความร่วมมือจาก องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่

7.2 ข้อจำกัด ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

7.2.1 ปัญหาการสื่อสาร 1) ระหว่างคณะบริหาร เพราะแต่ละคนมาจากสภาเด็กและเยาวชนจากทั่วประเทศ การพบปะเพื่อประชุมปรึกษาหารือทำได้น้อยครั้ง การทำงานจึงไม่ต่อเนื่อง และไม่คอยรับรู้ปัญหาด้านการทำงานร่วมกัน 2) ระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น กับเจ้าหน้าที่ การประสานงานที่ไม่ต่อเนื่อง ทำให้การรับรู้ ความเข้าใจคลาดเคลื่อน ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจาก องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7.2.2 พี่เลี้ยงในแต่ละพื้นที่ ส่วนใหญ่พบว่าเจ้าหน้าที่ พมจ. ที่รับผิดชอบงานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มักจะมีปัญหาในการทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชน แต่พี่เลี้ยงอีกส่วนที่สภาเด็กและเยาวชนแต่ละแห่งเลือกกันเอง ไม่เกิน 5 คน และเสนอรายชื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จะทำงานกับเด็กและเยาวชนได้ดี

7.2.3 ปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินงานของคณะบริหาร สดย.ท. เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดบ่อย

7.2.4 เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนน้อย เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์โครงการไม่ทั่วถึง ทำให้เด็กและเยาวชนทั่วไปขาดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม โครงการที่เป็นประโยชน์

7.2.5 ผู้ปกครอง และหรือสถานศึกษาบางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อการศึกษา

7.3 ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

7.3.1 ควรมีการเสนอแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ สดย.ท. เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำ สนับสนุนการประสานความร่วมมือจากองค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่

7.3.2 พัฒนาศักยภาพคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน และแกนนำทั่วประเทศ โดยจัดอบรม ที่เน้นความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการดำเนินงาน ให้ความรู้ในเรื่องกฎหมาย แผน นโยบายที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ ตามกฎหมาย รวมทั้งการพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การมีจิตอาสาให้แกนนำเด็กและเยาวชน สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.3.4 ควรจัดระบบการประสานงานที่มีความชัดเจน และใช้ช่องทางสื่อสารที่เด็ก และเยาวชนเข้าถึง เช่น Social Media เป็นต้น มีการปรับปรุงฐานข้อมูลสมาชิก สดย.ท. อยู่เสมอ

7.3.5 ควรมีการประสานงานกับสถาบันการศึกษา ให้เป็นเครือข่ายในการสนับสนุน การดำเนินงาน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

7.3.6 ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

1. เร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายของสภาเด็ก และเยาวชนในทุกระดับ รวมทั้งนโยบาย แผนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน แก่กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1) กลุ่มสมาชิก สดย.ท. โดยการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เนื่องจากสมาชิก สดย.ท. มีการเปลี่ยนแปลงไปบ่อย ๆ รวมทั้งการพัฒนาทักษะ การคิดวิเคราะห์ การนำเสนอ ตลอดจนการพัฒนาบุคลิกภาพ ทั้งนี้ สมาชิก สดย.ท. ควรนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดต่อในองค์กรของตน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน สามารถประสานเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานระหว่างสภาเด็ก และเยาวชนทุกระดับ รวมทั้งเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชนได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2) กลุ่มพี่เลี้ยง ที่เป็นที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ เช่น พมจ. กศน. องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากเป็นผู้ที่ประธาน สดย.จ. ระบุว่าไปขอรับคำปรึกษามากที่สุด เพื่อให้สามารถให้คำปรึกษาแก่สภาเด็กและเยาวชนได้อย่างสอดคล้องกับ บทบาทหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น

2. มีการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ เนื่องจากเด็กและเยาวชนล้วนมีภารกิจต่อครอบครัว และการศึกษาเล่าเรียน จึงต้องเตรียมความพร้อม คือ **ประการแรก** ต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่สมาชิก ผู้ปกครองและครูในโรงเรียน เกี่ยวกับเจตนารมณ์การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย **ประการที่สอง** ต้องได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา โดยอาจจะต้องมีการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน ให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสคิดสร้างสรรค์ ทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมอย่างต่อเนื่อง

3. ควรมีการประสานงานกับทุกภาคส่วน ทุกระดับ ได้แก่หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสภาเด็กและเยาวชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ ภารกิจตามกฎหมายของสภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับ รวมทั้งนโยบาย แผนที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถรวมออกแบบการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตามกรอบแนวทางของกฎหมาย ในทิศทางของนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับความต้องการ ตามศักยภาพ และเหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ อันจะมีผลให้เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

4. มีการจัดระบบพี่เลี้ยงให้สามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่สภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ

5. มีการจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลสมาชิก สดย.ท. เพื่อพัฒนาเป็นช่องทางการสื่อสารที่สมาชิกส่วนมากเข้าถึงได้ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

6. ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนหญิง ได้มีโอกาสเข้าร่วมและสามารถแสดงบทบาทในเวทีสภาเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้น

7. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ เนื่องจากพบว่ากิจกรรมที่สภาเด็กและเยาวชนดำเนินการนั้นทำให้เกิดจิตอาสา การช่วยเหลือเกื้อกูล มีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งทักษะการคิดวิเคราะห์ และกล้าแสดงออก เป็นการเตรียมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต